Dosarul nr. 5r-132/2025
4-25055827-48-5r-24042025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

04 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Adriana Baiuș

a examinat în şedinţa de judecată publică contestaţia depusă de Lungu Victor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 *****emis în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional și a deciziei de sancționare din 10.04.2025,

a constatat:

La 10.04.2025 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI 06 *****de către agentul constatator Munteanu Sergiu în privința lui Lungu Victor pentru faptul că în perioada electorală 2024 în r-nul Călărași s. Hîrbovăț, pretinderea, acceptarea sau primirea personal sau prin mijlocitor de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau a avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi și în baza art. 47[1] alin. (1) fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 u. c. ce constituie suma de 25 000 lei.

Procesul verbal cu privire la contravenție a fost contestat de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional la 22 aprilie 2025.

Astfel, menționează că agentul constatator ar fi stabilit precum că el ar fi implicat în contravenţia de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumului constituţional şi alegerile prezidenţiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că el ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicaţiei bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

Din relatările petentului, agentul constatator a examinat cauza sub aspect unilateral, subiectiv, cu încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului, principiilor contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturi procesuale, precum şi egalităţii în faţa legii şi a justiţiei. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor şi administrarea probelor necesare.

Potrivit ultimului, la întocmirea procesului-verbal, nu i s-a adus la cunoştinţă probele care stau la baza învinuirii aduse, în conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. In

opinia contravenientului si a probelor anexate la materialele cauzei,învinuirii adu-se, procesul- verbal în cauză este întocmit fără nici un temei, din motivul lipsei vreunei probe în privinţa comiterii contravenţiei.

Mai menționează cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărirea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Oztiirk impotriva Germaniei, Hotărarea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menţionat că incadrarea de contravenţie dată de dreptul intem nu este hotăratoare în sensul aplicabilităţii art. 6 alin. 1 din Convenţie, indicaţiile pe care le oferă dreptul intern neavand decat o valoare relativă. În aceeaşi cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la incălcarea prezumţiei de nevinovăţie, Curtea a notat că instanţele sesizate asupra temeiniciei contestaţiei, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai inainte de a fi confirmat prin sentinţele lor temeinicia procesului-verbal intocmit de poliţistul C., au aşteptat ca reclamantul să inverseze prezumţia de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportand proba contrarie la expunerea faptelor stabilită procesul-verbal al agentului constatator. În ordinea celor menţionate, reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul-verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Solicită Lungu Victor admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 10.04.2025 întocmit în baza art. 47 [1] alin. (1) din Codul Contravențional și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional.

Agentul constatator Munteanu Sergiu precum și persoana în privința căruia a fost pornit procesul contravențional-Lungu Victor, fiind citați legal în ședința de judecată nu s-au prezentat. Cereri sau demersuri de explicare a motivelor neprezentării, de amânare a examinării cauzei sau de examinare în lipsă nu au fost înaintate.

În baza art. 455, alin. (2) Cod contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces, cu ulterioara remitere în adresa acestora a copiei hotărârii judecătorești adoptate.

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată în raport cu circumstanțele de fapt și de drept relevante speței ajunge la concluzia privind necesitatea admiterii contestației, din următoarele considerente.

Potrivit art. 8 alin. (2) Cod Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Potrivit art. 378 alin. (1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2 Cod Contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

Potrivit art. 440 alin.(l) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a putea fi incriminată comiterea unei contravenții este necesar ca agentul constatator să dovedească existența unei componenţe de contravenție prevăzută nemijlocit în partea specială a Codului contravențional.

Potrivit actului constatator, Lungu Victor a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] din Codul contravențional, adică – *Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Este de menționat că *obiectul juridic* al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale.

Prin incriminarea coruperii electorale pasive, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Întrucât norma are caracter subsidiar, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Subiectul este calificat, fiind reprezentat exclusiv de alegător – adică de o persoană fizică ce are calitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase. Voința de a obține un avantaj în schimbul exercitării unui drept electoral conferă faptei caracterul ilicit, chiar dacă beneficiul nu a fost efectiv încasat, iar votul nu a fost exprimat.

În consecutivitate, instanța reține prevederile art. 443 alin. (1) din Codul Contravențional, prin care legiuitorul a stabilit (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă;c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

Prin urmare, aceste cerințe au caracter imperativ, fiind esențiale pentru garantarea dreptului la apărare al persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Instanța, examinând procesul-verbal seria/nr. MAI 06 *****din 10.04.2025, reține că agentul constatator a omis să individualizeze cu rigoare perioada concretă în care pretinsa contravenție ar fi fost săvîrșită, limitându-se, la pct. 4 din procesul-verbal, să insereze mențiunea „perioada electorală 2024”, fără a indica reperele temporale exacte ale faptei imputate. O asemenea lacună formală nu poate fi tratată ca un simplu viciu de redactare, întrucât echivalează cu o încălcare substanțială a normelor procedurale, afectând însăși posibilitatea stabilirii cu precizie a conduitei pretinse, precum și verificarea temeinică și obiectivă a circumstanțelor cauzei de către instanța de judecată.

Potrivit *Hotărârii Comisiei Electorale Centrale* privind stabilirea datei alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional, *perioada electorală* pentru alegerile prezidențiale și referendum național din anul 2024 a început la data de 12 iulie 2024, conform dispozițiilor art. 134 alin. (1) și art. 181 alin. (1) din Codul electoral al Republicii Moldova, care prevăd că perioada electorală începe cu 90 de zile înaintea zilei alegerilor și se încheie odată cu confirmarea rezultatelor votării.

Pe de altă parte, prin Legea de modificare a Codului contravențional adoptată în august 2024, a fost introdus articolul 47¹, care reglementează expres răspunderea contravențională pentru coruperea electorală pasivă, normă ce a intrat în vigoare la data de **15 august 2024**, odată cu publicarea legii în *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*.

Așadar, raportând data de început a perioadei electorale (12 iulie 2024) la data intrării în vigoare a noii norme contravenționale (15 august 2024), instanța observă că prima parte a perioadei electorale s-a desfășurat sub incidența cadrului normativ anterior, în care art. 47¹ Cod contravențional nu era încă în vigoare.

În consecință, în lipsa indicării exacte a momentului săvârșirii faptei, nu este posibilă stabilirea certă a faptului dacă presupusa contravenție s-a comis înainte sau după intrarea în vigoare a art. 47¹ Cod contravențional, element de importanță fundamentală pentru aplicarea principiului legalității răspunderii contravenționale și a regulii *nullum crimen, nulla poena sine lege praevia* consacrate de art. 3 alin. (1) Cod contravențional și art. 22 alin. (2) Constituția Republicii Moldova.

Or, tragerea la răspundere contravențională este posibilă doar în măsura în care fapta imputată era prevăzută de lege ca faptă contravențională la momentul comiterii sale, iar orice incertitudine privind momentul temporal al săvârșirii acesteia se interpretează în favoarea persoanei acuzate, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În absența indicării unei date precise privind momentul săvârșirii pretinsei fapte, instanța este în imposibilitate de a aprecia dacă aceasta s-a produs într-un interval temporal în care prevederile art. 47¹ Cod contravențional își exercitau efectiv aplicabilitatea.

De asemenea, nu au fost redactate circumstanțele cauzei relevante pentru stabilirea faptelor și consecințelor juridice ale acestora, precum și pentru evaluarea eventualelor pagube sau ale altor aspecte esențiale.

Mai mult, examinând *ex officio* procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI 06 *****din 10 aprilie 2025, constată că la rubrica „Fapta contravenţională” agentul constatator a consemnat, în mod generic, următoarea formulare: *„*în perioada electorală 2024 în r-nul Călărași s. Hîrbovăț, pretinderea, acceptarea sau primirea personal sau prin

mijlocitor de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau a avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi”.

Instanța reține că, o asemenea redactare este vădit deficitară şi contravine cerinţelor de claritate, precizie şi completitudine impuse de art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravenţional, întrucât omite descrierea concretă a acţiunilor imputate persoanei.

Astfel, procesul-verbal nu indică ce anume s-ar fi primit — bunuri, servicii ori privilegii -de la cine, în ce context electoral, în ce scop şi la ce moment concret s-ar fi produs aceste acţiuni.

Mai mult, nu se precizează dacă fapta ar fi fost comisă personal ori prin intermediul unui mijlocitor şi, în această ultimă ipoteză, cine anume ar fi fost acel mijlocitor.

În esenţă, agentul constatator s-a limitat la reproducerea mecanică a textului legal din art. 47[1] Cod contravenţional, fără a depune efortul minim de a cerceta şi a particulariza fapta în raport cu realitatea factuală, transformând astfel actul de constatare într-un simplu exerciţiu formal, lipsit de fundament probator şi de valoare juridică.

O asemenea manieră superficială de întocmire a procesului-verbal denotă o încălcare a principiului legalităţii sancţiunii contravenţionale, dar şi a dreptului la apărare al persoanei vizate, întrucât aceasta este pusă în imposibilitatea de a cunoaşte cu exactitate fapta care i se impută, neputând formula apărări efective sau contesta raţional acuzaţia.

Prin urmare, instanţa califică actul respectiv drept unul deficitar sub aspectul descrierii faptelor, întocmit cu nesocotirea exigenţelor minime de motivare şi individualizare prevăzute de lege, ceea ce atrage nevalabilitatea sa procedurală.

Întrucât procesul-verbal este actul de constatare pe baza căruia se pornește și se probează cauza contravențională, iar „probele” trebuie dobândite și consemnate în modul prevăzut de cod, orice imprecizie asupra timpului și faptelor reținute face ca actul să nu poată fundamenta răspunderea.

Prin urmare, actul constatator - procesul-verbal MAI 06 nr. *****din 10.04.2025 nu poate fi reținut ca temei al răspunderii contravenționale și urmează a fi înlăturat din materialul probator, cu consecința anulării sancțiunii întemeiate pe acesta.

Or, dreptul la un proces echitabil nu poate fi redus la o noțiune abstractă, ci presupune existența unor garanții reale, între care se înscrie și obligația autorității de constatare de a expune cu precizie și claritate fapta pretins contravențională, pentru ca aceasta să poată fi supusă unui control judiciar efectiv.

Conform art. 6 par. 3) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „*Orice acuzat are, mai ales, dreptul: a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa; b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; c) să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer; d) să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și*

martorii acuzării; e) să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere".

Conform jurisprudenţei CtEDO (cauza *Anghel vs România*, hotărârea din 04.10.2007), Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalităţii părţilor şi a armelor în proces.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că: „carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă" (§§ 73-74 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015).

În opinia Curții Europene, omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului.

Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (§ 76 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015), cu excepțiile prevăzute de legislație.

În sinteza celor enunțate, instanța de judecată conchide că Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 *****din 10.04.2025, nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 443, alin. (1) lit. d), e) și h) Cod contravențional.

Aceste din urmă raționamente implică nulitatea absolută a actului procesual întocmit, în temeiul art. 445, alin. (1) Cod contravențional, or, omisiunile admise de agentul constatator afectează grav dreptul acuzatului la un proces echitabil.

În definitiv, în situația în care legalitatea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este afectată în mod iremediabil, circumstanțele privind caracterul veridic al contravenției, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, nu necesită a fi examinate.

Contestaţia contravenţională intră sub incidenţa art. 6 din Convenţia Europeană, sub aspect penal, constituind o „acuzaţie în materie penală", cu respectarea tuturor garanţiilor oferite de Convenţie în materie penală.

Așa cum a arătat Curtea, distincţia dintre contravenţii și infracţiuni existentă în legislaţia internă a unor state semnatare ale Convenţiei Europene a Drepturilor Omului nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a garanţiilor oferite de art. 6 din Convenţie acuzaţiilor în materie penală (cauza Ozturk vs. Germania, 21 februarie 1984, § 49).

Pentru a stabili dacă o contravenţie poate fi calificată ca având un caracter „penal" în sensul prevederilor Convenţiei, prima chestiune care trebuie determinată este dacă textul normei de drept care definește fapta ţine de legea penală, în sistemul legal al statului reclamat; apoi, trebuie determinată natura faptei și, în fine, natura și gradul de severitate al pedepsei care poate fi aplicată persoanei care se face vinovată de comiterea contravenţiei (cauza Ziliberberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 29).

De regulă, criteriile enunţate nu sunt analizate cumulativ, dar dacă analiza separată nu permite să se ajungă la o concluzie clară, atunci se impune abordarea cumulativă (cauza Garyfallou AEBE vs. Grecia din 24 septembrie 1998, § 56).

În ipoteza în care norma legală a cărei încălcare se susţine se adresează tuturor cetăţenilor și nu vizează doar o categorie de persoane cu statut special, iar scopul aplicării sancţiunii este de prevenire și pedepsire, suntem în prezenţa unei acuzaţii în materie penală (cauza Ziliberberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 32).

Natura și gravitatea sancţiunii aplicate, precum și sancţiunea ce s-ar fi putut aplica, trebuie analizate prin raportare la obiectul și scopul art. 6 din Convenţie.

Instanța reține că, în speță, norma contravențională în baza căreia s-a întocmit procesul-verbal are un caracter general, iar sancțiunea aplicată sub forma amenzii nu urmărește un scop reparator, ci unul punitiv și preventiv.

În consecință, acuzația formulată constituie o acuzație de natură penală în sensul Convenției Europene a Drepturilor Omului, ceea ce atrage aplicabilitatea prezumției de nevinovăție și a tuturor garanțiilor specifice aspectului penal al art. 6 din Convenție, instituite pentru protecția individului împotriva eventualelor abuzuri ale autorităților.

În aceste condiții, sarcina probei în procedura contravențională aparține exclusiv organului constatator, instanța fiind chemată să verifice, pe baza probelor administrate, existența faptei, caracterul său contravențional și vinovăția persoanei acuzate.

Având în vedere considerentele expuse, instanţa apreciază că contestaţia depusă de Lungu Victor este pe deplin întemeiată, fiind susţinută atât în fapt, cât şi în drept.

Deficienţele esenţiale ale procesului-verbal - lipsa indicării timpului săvîrșirii, lipsa descrierii concrete a faptei, absenţa elementelor de individualizare a conduitei şi simpla reproducere a textului legal - denotă un act întocmit cu încălcarea principiilor fundamentale ale legalităţii şi clarităţii sancţiunii contravenţionale.

În consecinţă, instanţa de judecată urmează să admită integral contestaţia formulată de Lungu Victor şi să dispună anularea procesului-verbal seria/nr. MAI 06 *****din 10.04.2025, precum şi a sancţiunii aplicate în temeiul acestuia, întrucât actul contestat nu întruneşte condiţiile de valabilitate prevăzute de lege şi nu poate constitui un temei juridic pentru angajarea răspunderii contravenţionale.

Din aceste considerente, în conformitate cu prevederile articolelor 394-395, 441, 443, 445, 448, 460-462 ale Codului contravențional, instanța de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite integral contestația înaintată la 22.04.2025 de Lungu Victor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 *****emis în baza art. 47 [1] alin. (1) Cod Contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Se declară nul Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 ***** din 10.04.2025, încheiat de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Călărași, Munteanu Sergiu întocmit în privința lui Lungu Victor, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 ***** din

10.04.2025 conform căreia Lungu Victor a fost sancționat de comiterea contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Se încetează procesul contravențional intentat la 10.04.2025, în privința lui Lungu Victor în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Președintele ședinței
Judecător **Iana Talmaci**